

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg har lyttet til debatten her i dag, og jeg skal da ikke gå ind og lave en større debat – vi har en udmærket ordfører for Fremskridtspartiet – men alligevel får hr. Groves udtalelser om skræmmekampagne mig på talerstolen. Er der nogen, der har lavet skræmmekampagne i denne valgkamp indtil nu, er det netop hr. Groves eget parti, regeringspartiet.

Jasigerne kører konstant på skræmmekampagner; jeg kan nævne et meget grundlæggende eksempel. Det er påstanden om, at alle de andre EF-lande simpelt hen skulle sætte os ud på et sidespor, hvis vi siger nej til Unionen, og at de bare ville køre videre og bruge EF's administration til at køre EF-unionen videre, selv om det klart og tydeligt står i EF's grundlov, at dette ikke accepteres, og at der skal være enstemmighed. Vi ved jo alle sammen, at denne gang går det kun ud på én ting, og at vi naturligvis alle sammen har vetoret, men det er sidste gang, danskerne har vetoret og kan sige nej til noget vedrørende EF.

Jeg forstår ikke disse skræmmekampagner om, at vi skulle komme direkte ud af EF, som nogle har påstået. Jeg har så megen tillid til de andre lande, at de naturligvis vil overholde det, der hedder EF's grundlov, Romtraktaten, og det tror jeg også at jasigerne inderst inde godt ved. Hvorfor skal man blive ved med at høre disse skræmmekampagner?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er korrekt, at Maastrichtteksterne er lagt op til ratifikation af alle, men hvis ét land ikke vil ratificere og de andre så f.eks. på den nye regeringskonference enes om en tekst, som er identisk med Maastrichtteksten, hvad siger hr. Køpke Christensen så? Er det i strid med den gældende Romtraktat, hvis en række lande bygger videre, så vi får et EF i to etaper, hvor der er et samarbejde på grundlag af Romtraktaten, og hvor en række lande desuden har et videregående samarbejde på baggrund af en tekst, som så kunne hedde Bruxellessteksten eller Londonteksten? Hvad er der i henhold til Romtraktaten til hinder for en sådan udvikling?

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg skal til Kristeligt Folkeparti sige, at naturligvis kan alle andre lande – 3, 4 eller flere lande inden for EF – lave noget sideløbende. Det har de jo altid kunnet, det er ikke noget nyt, så jeg forstår slet ikke, at det skal ind i denne valgkamp. Det er noget, som altid har eksisteret. Og naturligvis kan f.eks. 10 lande gå sammen med lande uden for EF og lave et helt andet samarbejde. Det ved enhver skoledreng, undskyld jeg siger det, men sådan er det jo. Uanset om der er noget, der hedder Romtraktaten, så kan man lave noget sideløbende, det er ikke noget nyt, sådan har det altid været. Men de kan ikke bruge EF's administration, som vi er med til at betale igennem EF; det kan de ikke, og det ved hr. Kofod-Svendsen udmærket.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Så betyder det også, at Danmark ikke får del i de forbedringer, som er i Maastrichtteksten, som måske vil komme til at hedde Bruxelles- eller Londonteksten, eller hvilket navn den nu måtte få: forbedret miljø, den sociale dimension, forbrugerbeskyttelse osv. Alle disse fremskridt mister vi.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg håber ikke, det kommer helt bag på hr. Kofod-Svendsen, at hvis den sociale dimension, som hr. Kofod-Svendsen stod og beklagede sig over måske ville falde væk, virkelig skulle falde væk, og hvis Danmark ikke skulle kunne være med til den, så vil Fremskridtspartiet ikke græde over det. Jeg har prøvet på at anskueliggøre, at det ikke er det, vi vil græde mest over.

Det, som er pointen, er, at hvis Danmark siger nej, falder Unionstraktaten væk. Jeg er ret overbevist om, at hr. Kofod-Svendsen også er opmærksom på, at der er røre i forskellige andre lande. Jeg mener, 16 delstatspræsidenter i Tyskland dog alligevel også er værd at tage med. Heller ikke det liberale parti i Frankrig, gaullisterne i Frankrig heller ikke, synes, det er nogen god idé. Luxembourg vil meget gerne ud af det på grund af nogle andre ting, og Ir-